

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

1. Το Πάσχα, ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Κ. Μάντης, ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Κοινότητας και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, και συζήτησε διάφορα θέματα που απασχολούν την Κοινότητα, που τα βασικότερα είναι: α) η ανέγερση ενός Ξενώνας που θα εξυπηρετεί τον εκάστοτε δάσκαλο του Σχολείου μας, τους οδηγούς των λεωφορείων και άλλες καταστάσεις, β) την ανάγκη κατασκευής αφοδευτηρίων και γ) την βελτίωση της αμαξιτής οδού Ψηλός - Σταυρός - Νεχώρι.

Επίσης ο Πρόεδρος της Κοινότητας ενημέρωσε για την πρόοδο των εργασιών μεταφοράς του νερού από το Αρκουδόρεμα, και που ύστερα από την επιχορήγηση των 5.000.000 από την Νομαρχία θα τελειώσει ως προς την διάνοιξη, και θα μένει μόνον η σωλήνωση, που ήδη οι σωλήνες είναι στο χωριό από καιρό.

2. Στις 29 Μαΐου 1988 ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σωτήριος Χολέβας, συνεκάλεσε Γενική Συνέλευση των μόνιμων κατοίκων, όπου

και παρευρέθηκαν και Νεχωρίτες από διάφορα μέρη της Ελλάδος, για τη γιορτή του Αγίου Πνεύματος, και εκεί ο Πρόεδρος έκανε Οικονομικό Απολογισμό για τη Έτος 1987 (ο οποίος δημοσιεύεται σε άλλη στήλη), και συγχρόνως συζητήθηκαν και άλλα θέματα που ενδιαφέρουν το χωριό μας.

3. Επίσης ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας με την ίδια άνω απόφαση του Δ.Σ. συναντήθηκε και με τον Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ναού μας, ιερέα Νικόλαο Μασγάλα και συζήτησε τα προβλήματα της Εκκλησίας μας, και ιδιαίτερα τις ζημιές που παρουνισιάζει ο Ναός και που είναι, τα επικίνδυνα ρήγματα του κτίσματος, και την υποχώρηση που παρουσιάζει το έδαφος προς την ανατολική πλευρά της Εκκλησίας.

Μέσα σε αυτόν τον μήνα θα μεταβή κλιμάκιο με αρμόδιο μηχανικό και εδαφολόγο, θα συντάξει την σχετική έκθεση για να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες, και να αποφευχθούν δυσάρεστες συνέπειες για την Εκκλησία και τον γύρω χώρο.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Φέτος το Πάσχα ήταν νωρίς και έτσι φόβισε πολλούς να πάνε στο χωριό. Παρ' όλο τον φόβο μερικοί το τόλμησαν και δέχθηκαν κερδισμένοι, διότι έκαναν Πάσχα με καλοκαιρινό καιρό, σ' ένα περιβάλλον και μια φύση καταπράσινη, που τη στόλιζαν οι ανθισμένες κάτασπρες αμυγδαλιές, κορομηλιές και αχλαδιές.

Από το Σάββατο του Λαζάρου άρχισαν δειλά - δειλά να έρχονται λίγοι - λίγοι, και μέχρι το Μ. Σάββατο ολοκληρώθηκε η άφιξη εκείνων που τόλμησαν.

Από το βράδυ της Κυριακής των Βαΐων άρχισαν οι καταναυχτικές νυκτερινές ακολουθίες της Μ. Εβδομάδος που με θρησκευτική κατανύξη παρακολουθούσαν ως γνωστό όλοι.

Οι ακολουθίες αυτές είναι εξαιρετικά μελωδικές και υποβλητικές και ιδίως της Μ. Πέμπτης με το «Σήμερα κρεμάται επί ξύλου» και της Μ. Παρασκευής, όπου μετά την ακολουθία της ταφής του Ιησού έγινε περιφορά του Επιταφίου από την Εκκλησία μας (με τις καμπάνες να κτυπούν πένθιμα) μέχρι την πλατεία του χωριού, και επιστροφή πάλι στο Ναό.

Τα μεσάνυχτα στις 12 του Μ. Σαββάτου έγινε η τελετή της Αναστάσεως στο προαύλιο της Εκκλησίας μας, όπου όλοι μαζί ψάλλαν το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ».

Την Κυριακή του Πάσχα

πρωί - πρωί άρχισαν να σουβλίζουν για να ψήσουν το αρνί ή το κατσίκι.

Παρέες - παρέες έψηναν, τσούγκριζαν κόκκινα αυγά, και με διάφορους άλλους μεζέδες και ιδίως κοκορέτσια, έπιναν κρασί κοκκινέλι. Η μεγαλύτερη παρέα έψησε στο Πάρκιγκ του Συλλόγου. Το απόγευμα έγινε στο προαύλιο της Εκκλησίας η λειτουργία της «ΑΓΑΠΗΣ». Μετά το τέλος της λειτουργίας, ένας - ένας προσκυνούσε την εικόνα της Αναστάσεως και έπαιρνε σειρά πρώτος, ερχόταν μετά ο δεύτερος τον χαιρετούσε, στην συνέχεια ο τρίτος, ο τέταρτος, η πέμπτη, η έκτη, χαιρετούσαν και κάθονταν στη σειρά και έδιναν το χέρι ο ένας στον άλλο με ευχές «Χριστός Ανέστη — χρόνια πολλά» και υπόσχεση με, το σφίξιμο του χεριού, αγάπης ο ένας στον άλλο.

Την Τρίτη του Πάσχα έγινε θεία λειτουργία στο εκκλησάκι του Αγίου Ιωάννου.

Έτσι τέλειωσε και το φετινό Πάσχα στο χωριό, με ευχή και επιθυμία του χρόνου περισσότεροι, και καλό αντίκρισμα τώρα, το καλοκαίρι στο πανηγύρι του χωριού μας.

Τα δημοσιευόμενα κατά καιρούς επάνυμα άρθρα συγχωριανών μας στον «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», γράφονται με την ευθύνη των ιδίων αρθρογράφων.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΕΝΟΡΙΑΝ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Του Ιερέως ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΣΓΑΛΑ

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί ενορίτες

Με τη δύναμη και το θέλημα του Δημιουργού μας Θεού, και την χάριν και την δωρεάν του Αγίου πνεύματος, αναλαμβάνω επίσημα πλέον ως ενοριάν μου την ορεινή και προσφιλεστάτη πατρίδα μου το Νεχώρι. Η συγκίνησις δε την οποίαν δοκιμάζω είναι μεγάλη. Και συγκινούμαι γιατί αναλαμβάνω την ενορία Νεχωρίου όπου κατά τα παλαιότερα χρόνια διέλαμψαν ιερείς ακτινοβολούντες από σοφίαν και αρετήν. Θα είμαι άραγε αντάξιος και εγώ αυτών των άξιων και άριστων κληρικών που πέρασαν από το χωριό μας; Η ψυχή μου δοκιμάζει το αίσθημα του φόβου. Διότι καλούμαι να εκτελέσω τα καθήκοντα του ιερέως σε εποχή αρκετά τα-

ραγμένη και ανήσυχη. Σε εποχή κατά την οποίαν ο σημερινός ταλαίπωρος άνθρωπος, αισθάνεται τον θρόνον της καρδιάς του κενόν από τον Θεόν. Σε εποχή, τέλος, κατά την οποίαν έχει εφαρμογή η προφητεία του Αποστόλου Παύλου «Εν ταίς εσχάταις ημέραις εντήσονται καιροί χαλεποί. Έσονται γάρ οι άνθρωποι φιλαυτοί, φιλάργυροι, αλαζόνες υπερήφανοι, δάσφηροι γονεύσι απειθείς, αγάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι άσπονδοι, διάβολοι, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδότες, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον ή φιλόθεοι, έχοντες μάρφωσιν ευσεβείας την δε δύναμιν αυτής ηρμημένους».

Κατακλυσμός πλάνης, απιστίας αθεΐας, ηθικής διαφθοράς και πνευματικής συγχύσεως κυριεύει τη σημερινή μας εποχή. Κατακλυσμός ο οποίος είναι χειρότερος από τον κατακλυσμό του Νώε. Κατακλυσμός ο οποίος κινδυνεύει να σκεπάσει και τις ψηλότερες κορυφές του καλού. Η οικογένεια αυτό το βασικό κύτταρο του Έθνους μας κλονίζεται από τα θεμέλιά του. Ο σεβασμός προς τους μεγαλύτερους έγινε κάτι το ξεπερα-

σμένο. Το ποσοστό των τακτικώς εκκλησιαζομένων όλο και περισσότερο λιγοστεύει. Και μαζί με όλα αυτά πολλές αιρέσεις ξενικής προελεύσεως έχουν εισχωρήσει και κινούνται ανενόχλητα στο ορθόδοξο ποίμνιο. Η κατάσταση αυτή όμως αγαπητοί μου αδελφοί, πρέπει να μεταβληθεί. Αλλά πώς θα μεταβληθεί; Φόβος και αγωνία με κυριεύει σκεπτόμενος τις ευθύνες μου απέναντι Θεού και ανθρώπων. Την ταραχή μου όμως αυτή, την αγωνία μου και τους φόβους μου, έρχεται να αποβάλλει από την ψυχή μου η προς τον Ιησού του Ναυή φωνή του Θεού. «Έσχυε και ανδρίζου, μη δειλιάσης μηδέ φοβηθής ότι μετά σου ο Κύριος ο Θεός σου, εις πάντα ού εάν πορεύσει». Η φωνή αυτή αγαπητοί μου αδελφοί, ακούγεται και σήμερα και παρηγορεί και εμψυχώνει κάθε μαχητή της στρατιάς του Κυρίου, ο οποίος καλείται να δώσει μάχες εναντίον του πολυειδούς κακού, εναντίον των σκοτεινών δυνάμεων και να γκρεμίσει τα τείχη της αμαρτίας, να καθαίρει τα σχυρώματα του

Συνέχεια στή 4η σελίδα

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας θα πραγματοποιήσει τις κάτωθι εκδηλώσεις στο χωριό τον μήνα Αύγουστο.

1. Την Κυριακή 7 Αυγούστου, ώρα 10 π.μ. θα γίνει μνημόσυνο στον Ιερό Ναό μας, του αειμνήστου ιατρού Βασιλείου Κολατσώνη για τα 40 χρόνια από τον θάνατό του.

2. Την Κυριακή 21 Αυγούστου θα γίνουν οι κάτωθι:

α) Το πρωί κατά την θείαν λειτουργία Αρτοκλασία, και στη συνέχεια στο τέλος της θείας λειτουργίας μνημόσυνο για όλους τους αποθανόντας Νεχωρίτες.

β) Το απόγευμα στις 6, θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στην αίθουσα τελετών του Δημοτικού Σχολείου, όπου θα γίνουν ομιλίες για Νεχωρίτες που πέθαναν κατά καιρούς αλλά διεκρίθησαν στη ζωή τους διαφόρους τομείς που υπηρέτησαν, ή και πρόσφεραν θετικές υπηρεσίες στο χωριό.

Στη συνέχεια θα γίνει ανταλλαγή απόψεων για διάφορα θέματα που απασχολούν το Σύλλογό μας και το χωριό.

3. Στις 23 Αυγούστου, ημέρα πανηγύρεως θα πραγματοποιηθεί λαχειοφόρος αγορά από τον Σύλλογό μας, για τους σκοπούς του.

(Οποιοσδήποτε θέλει να προσφέρει δώρο για την λαχειοφόρο αγορά μπορεί να το παραδίδει στο μέλος του Δ.Σ. κ. Ιωάννη Δ. Μάλλιον, οδός Χαρ. Τρικούπη 9).

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ & Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Ο συμπατριώτης μας και επίτιμος Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Αντώνιος Φλώρος πέθανε αιφνίδια τις βραδυνές ώρες της 7ης Ιουνίου και η κηδεία του έγινε την επομένη 8 Ιουνίου από το Α' Νεκροταφείο.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Ηλιουπόλεως Θεόκλητος, την παρακολούθησαν δε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αγαμέμνων Κουτσόγιωργας, ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος, ο Υφυπουργός Προεδρίας κ. Αθανάσιος Δημητρακόπουλος, ο Γενικός Διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού κ. Αντώνης Λιδάνης οι βουλευτές κ.κ. Φοίβος Κούτσικας, Νίκ. Κωστάκης, Χρ. Μπασαγιάννης, Διον. Μπουλούκος, Παν. Πανουργιάς, Γ. Παπαδημητρίου, Χρ. Φωτόπουλος και ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνος Στεφαννάκης.

Παρέστησαν επίσης ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Αντώνης Στασινός, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Παναγιώτης Κωνσταντινίδης, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Θεμιστοκλής Κουρουσόπουλος, ο επίτιμος

Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Γ. Κώνστας, ο Εφέτης κ. Παναγιώτης Κωστάκης, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, την οποία Ένωση είχε ιδρύσει ο αειμνήστος Αντώνιος Φλώρος και υπήρξε πρώτος Πρόεδρός της.

Ακόμη ήσαν πολλοί Αρεοπαγίτες και άλλοι ανώτατοι και ανώτεροι δικαστικοί λειτουργοί.

Στεφάνια κατέθεσαν ο Πρόεδρος κ. Χρ. Σαρτζετάκης, ο κ. Κουτσόγιωργας, ο κ. Γιαννόπουλος, η Ένωση Ελλήνων Δικαστών και Εισαγγελέων και τα μέλη του Αρείου Πάγου και της Εισαγγελίας αυτού.

Επίσης έστειλαν στεφάνια ο Πρωθυπουργός κ. Ανδρέας Παπανδρέου, ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Ιωάννης Αλευράς, ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μητσotάκης, η εφημερίδα «Βραδυνή», ο Γενικός Διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού κ. Αντώνης Λιδάνης, ο Σύλλογός μας και πολλοί άλλοι.

Επικηδείους εξεφώνησαν ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος, εκ μέρους της Κυβέρνησης, ο βουλευτής κ. Χρ. Φωτόπουλος, εκ μέρους της Ν. Δημοκρατίας, ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Δικαστών και Εισαγγελέων κ. Κωνσταντίνος Στεφαννάκης.

Συνέχεια στή 3η σελίδα

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Η Αικατερίνη Δ. Φλέγκα και ο Θέμος Πολυζώης παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Ο Αντώνιος Δ. Φλέγκας και η Αμαλία Πάντου παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Ο Γεώργιος Δ. Μάλλιος και η Τασία Δ. Πλάκα παντρεύτηκαν στην Αμερική. Καλορίζικοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Ευαγγελία Γ. Βέλλιου (το γένος Κ. Φούρλα) γέννησε κοριτσάκι.

Η Νίκη Κ. Σακελία γέννησε κοριτσάκι.

Η Τασία Παύλου Ασημακάκη γέννησε αγοράκι.

Η Αγγελική Δ. Σαλτού γέννησε αγοράκι.

Η Σούλα Σκασίλα (το γένος Κ.Α. Λειβαδίτη) γέννησε κοριτσάκι.

Η Βάσω Μ. Παπαχρήστου γέννησε αγοράκι.

Στην Αμερική η Ντίνα Γιαννίκου (το γένος Δ. Λυμπέρη) γέννησε κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η κ. Ελένη Ματθαίου βάπτισε το κοριτσάκι του Κωνσταντίνου και Κικής Φούρλα και το ονόμασαν Ελένη.

Ευχόμαστε να ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Ευαγγελία Δ. Μπαλαφούτα και ο Νικόλαος Χοχτούλας αρραβωνιάστηκαν.

Η Ξένια Β. Ζώη και ο Γεώργιος Μαρίνης αρραβωνιάστηκαν.

Η Θεοδώρα Γ. Λαζοδήμου και ο Χρήστος Μαραγκός αρραβωνιάστηκαν στην Πάτρα.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Ναύπακτο ο Κωνσταντίνος Μασγάλας.

Πέθανε στην Αμερική και κηδεύτηκε στο χωριό, η Αθηνά Θ. Μάλλιου.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Αθανάσιος Τζαχρήστος.

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στο χωριό, οι: Κωνσταντίνος Ν. Σπανός, Βασιλική Χολέβα και Λαμπρινή Γ. Λούπα.

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Δημήτριος Χρ. Λαΐνας.

Πέθανε στην Λυών της Γαλλίας ο Κωνσταντίνος Δ. Φούρλας.

Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Απόστολος Γιάνναρης.

ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ

Με πολύ θλίψη πληροφορηθήκαμε τον τραγικό θάνατο σε αυτοκινητικό δυστύχημα του παιδιάτρου Δημητρίου Ι. Λειβαδίτη και της συζύγου του σε σύγκρουση με την σύζυγο του μπασκετμπωλίστα Γκάλη.

Ο Δ. Λειβαδίτης έλκει την καταγωγή του από το χωριό

μας, από την οικογένεια Λειβαδίτη.

Υπήρξε εξαίρετος επιστήμων, άνθρωπος και οικογενειάρχης. Εκείνοι που τον είχαν γνωρίσει και εκείνοι που είχαν ακούσει γι' αυτόν, αισθάνθηκαν θλίψη για τον θάνατό του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Ντίνα Φ. Μενάγια (το γένος Φ. Μέμμου) πήρε το πτυχίο της Αγγλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Ο Παύλος Β. Φούρλας τοποθετήθηκε Αστυνομικός Διευθυντής στην Αστυνομική Διεύθυνση Πρέβεζας.

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

Απολύθηκε από την Αεροπορία ο Βασίλειος Νικ. Παναγιωτόπουλος (εγγονός του Αντωνίου Φλώρου).

Απολύθηκε από το Στρατό ο Αθανάσιος Χρ. Λειβαδίτης.

Καλοί παλίτες.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, μας παρεκάλεσε να γνωρίσουμε στους συμπατριώτες μας και αναγνωστικό μας κοινό, ότι, τα γραφεία του μεταφέρθηκαν από την οδό Πανεπιστημίου 34 στο κέντρο του ιδρύματος, οδός Σίνα και Αραχώδης, Τ.Κ. 106 80 Αθήνα και με τηλέφωνα 36.44.715 και 36.08.885.

ΔΩΡΕΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Ντούζος δώρησε και τοποθετήθηκε στο παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου στο χωριό, ένα σκαλιστό προσκυνητάρι με την εικόνα του Αγίου, και έναν κρυστάλλινο πολυέλαιο.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ο Ιωάννης Ν. Σπανός πρόσφερε στο Σύλλογό μας δραχμές 5.000 εις μνήμην του αδελφού του Κωνσταντίνου Σπανού, και επίσης δραχμές 20.000 και 50 δολάρια στον Ιερό Ναό του χωριού μας.

Ο Αθανάσιος Κ. Καραγεώργος πρόσφερε στο Σύλλογό μας δραχμές 5.000 στη μνήμη των γονιών του Κωνσταντίνου και Ελένης Καραγεώργου.

Η Ντίνα Πουλοπούλου (το γένος Ελευθερίου Τζαχρήστου) πρόσφερε στο Σύλλογό μας δραχμές 5.000 εις μνήμην του αδελφού της Αθανασίου Τζαχρήστου.

Για τους σκοπούς του Συλλόγου μας πρόσφεραν εις μνήμην του Αποστόλου Γιάνναρη δολάρια 600:

Η σύζυγος Μαρία Γιάνναρη.

Τα παιδιά του Γεώργιος — Νικόλαος — Κωνσταντίνος

Γιάνναρης και Τασία Δασκαλάκη.

Η Ευαγγελία Β. Παπακώστα πρόσφερε δραχμές 3.000 εις μνήμην του πατέρα της Νικολάου Τσιτσιμπέλη.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Αντί στεφάνου κατέθεσαν εις μνήμην του, για τον Ιερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεοχωρίου οι κάτωθι:

	ΔΡΧ.
Η κ. Ρόζα Ριζοπούλου	5.000
Ο κ. Αθανάσιος Βλάχος	3.000
Ο κ. Παύλος Βλάχος	3.000
Η κ. Αθηνά Πέτσα	2.000
Ο κ. Νικόλ. Μπαζιώνης	2.000
Νίκος και Αθηνά Μιχαηλίδου	5.000
Μαίρη Φραγκογιάννη	10.000
Ιωάννα Πετροπούλου και οικογένεια Ν. Χαρώνη	15.000
Σάσα Κ. Πετροπούλου και οικογ. Ι. Δελή	15.000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε όλους τους Νεχωρίτες που συμμετέσχον καθ' οιονδήποτε τρόπο στο πένθος για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, αδελφού και πατέρα μας Κωνσταντίνου Σπανού.

Η σύζυγος Αγαθή, τα αδελφία του Ιωάννης, Μαρία και Τασία Κατσαντώνη και τα παιδιά του Νικόλαος, Αθανάσιος, Γεώργιος και Όλγα Ζαρκάδα, Αλεξάνδρα και Δημήτριος Σαβολίδου.

Ευχαριστούμε όλους τους Νεχωρίτες που με οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος για τον θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΓΙΑΝΝΑΡΗ.

Η σύζυγος Μαρία Γιάνναρη. Τα παιδιά του Γεώργιος — Νικόλαος — Κωνσταντίνος Γιάνναρης, Τασία και Γεώργιος Δασκαλάκης.

Τα εγγόνια του.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

	ΔΡΧ.
Ιωάννης Ν. Σπανός	2.000
Αγαθή Κ. Σπανού	2.000
Μαρία Ν. Σπανού	1.000
Αθαν. Κ. Καραγεώργος	1.000
Ιωάννης Ζηνέλης	2.500
Γεώργιος Ι. Παπαλέξης	2.300
Παύλος Β. Φούρλας	2.000
Γεώργιος Β. Μαύρος	3.300
Κωνστ. Β. Μαύρος	1.000
Αθανάσιος Β. Μάλλιος	1.000
Γεώργιος Ι. Μάλλιος	1.000
Ιωάννης Γ. Μάλλιος	1.000
Ιωάννης Κ. Λαζοδήμος	1.000
Κωνστ. Ι. Λαζοδήμος	1.000
Βασιλική Καλφοπούλου - Λαζοδήμου	1.000
Φόνη Παναγιωτοπούλου - Φλώρου	2.000
Ιωάν. Γ. Μαστροκώστας	2.000
Νικόλαος Κατσαντώνης	1.000
Τασία Καλτσή (Πατερέκα Κ.)	1.000
Τούλα Μπαρουτσάκη - Φωλιά	3.000
Νικόλαος Γ. Ζαρκάδας	2.300
Βασιλική Σκαρλάτου - Ζαρκάδα	2.300
Αθηνά Ι. Πέτσα	2.000
Τασία Κωσταρά	2.300
Γεώργιος Κουβελάς	300
Δημήτριος Μπαλαφούτας	500
Ιωάννης Αριστ. Πανάγος	500
Νικόλαος Θ. Μαζιάς	3.000
Γεώργιος Θ. Μαζιάς	500
Αριστείδης Ι. Πανάγος	1.000
Κωνσταντίνος Πανάγος	500

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Το Σάββατο το θράδυ στις 19 Μαρτίου 1988 στην αίθουσα του Συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδήλωση για τους νέους του χωριού μας.

Οι νέοι πέρασαν μια ευχάριστη βραδιά, χορεύοντας και διασκεδάζοντας με κέφι νεανικό.

Η εκδήλωση οργανώθηκε από τους νέους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, και τελούσε υπό την αιγίδα του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Μάντης μιλώντας προς τους νέους τους κάλεσε να συμμετέχουν σε τέτοιες εκδηλώσεις και υπογράμμισε ότι είναι ανάγκη περισσότερο σήμερα που όλος ο κό-

σμος καλλιεργεί τις ανθρωπίνες και κοινωνικές σχέσεις, η οποιαδήποτε συλλογικότητα βοηθά πολλούς συνανθρώπους μας σε δύσκολες στιγμές της ζωής τους.

Είναι απαραίτητη η αλληλοεξυπηρέτηση του ανθρώπου από τον συνάνθρωπό του μέσα στο Κοινωνικό περιβάλλον που ζούμε. Γι' αυτό ας εργαστούμε μέσα στο Σύλλογο σε ποικίλες εκδηλώσεις για την παραπέρα ανάπτυξη των ανθρωπίνων σχέσεων των πατριωτών μας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Γίνεται πραγματικότητα η Τράπεζα Αίματος του Συλλόγου μας. Άρχισαν οι αιμοδότες, μέλη του Συλλόγου, να δίνουν αίμα. Η Τράπεζα βρίσκεται στο Τμήμα Αιμοδοσίας του Νοσοκομείου Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού» (Διευθύντρια η Ιατρός κ. Σταθοπούλου και τηλέφωνο 77.85.105).

Όσοι έχουν δηλώσει ήδη και όσοι ακόμα θέλουν να προσφέρουν αίμα παρακαλούνται να απευθύνονται στο παραπάνω τμήμα στις ώρες 9 το πρωί ως τις 6 το απόγευμα, δηλώνοντας συγχρόνως ότι το αίμα προορίζεται για την Τράπεζα του Συλλόγου. Η υποχρέωση κάθε τακτικού αιμοδότη είναι να δίνει δύο φορές το χρόνο αίμα τουλάχιστον.

Παρακαλούμε και πάλι όλους όσους μπορούν να δίνουν αίμα να σπεύσουν τώρα που υλοποιείται μια θαυμάσια προσπάθεια του Συλλόγου μας.

Για τον τρόπο λειτουργίας της Τράπεζας θα ανακοινωθούν λεπτομέρειες σύντομα.

Για κάθε πληροφορία μπορείτε να απευθύνεστε στον Πρόεδρο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και στον κ. Παύλο Βλάχο (τηλ. 77.93.777).

ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Με λύπη και στενοχώρια το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας ματαίωσε την εκδρομή που είχε προγραμματισθεί για τις 12 Ιουνίου. Η ματαίωση οφείλεται στο ότι οι δηλώσεις συμμετοχής ήσαν τόσο λίγες, που ούτε ένα πούλμαν δεν συνεπληρώνετο.

Πιστεύουμε ότι η μη ανταπόκριση για την εκδρομή αυτή, να μην είχε άλλους λόγους, παρά μόνον το πρόβλημα των εξετάσεων που αντιμετώπιζαν πολλές οικογένειες με τα παιδιά τους.

Η δίδα

Μαίρη Ι. Κωνσταντινίδη (το γένος Φ. Τσέλιου) άνοιξε κατάστημα Φω - Μπιζού χονδρικής - λιανικής πώλησης Παπαφλέσσα 2 - Πετρούπολης Τηλ. 50.10.561

Της ευχόμαστε καλές δουλειές.

Κωνσταντίνος Α. Πλάκας	500
Στέφανος Α. Παπακώστας	500
Χρήστος Κρασιάς	500
Νικόλαος Μασγάλας	500
Αντώνιος Κανέλλος	300
Σπυρίδων Αθ. Πλάκας	300
Παύλος Ασημακάκης	500
Νικόλαος Μ. Καλαθάς	1.000
Αθανάσιος Κοπάνης	1.000
Ελένη Γ. Τσέλιου	500
Ντίνος Δ. Μέμμος	1.000
Απόστολος Κρασιάς	1.500
Θωμάς Ν. Μασγάλας	400
Ελένη Σκεπαρνιά	300
Τασία Ι. Μάρρου	300
Δημήτριος Καραδήμας (από Αράχοβα)	1.000
Σπυρίδων Κοτόπουλος	300
Ιωάν. Χαραλαμπίδης	300
Ειρήνη Δ. Φούρλα	300
Παναγιώτα Αθ. Ζαρκάδα	300
Ιωάννης Γ. Λαζοδήμος	500
Ιωάννης Γ. Λούπας	1.000
Ειρήνη Αράχοβα (Γ. Λούπα)	2.000
Κωνστ. Χαρματζής	300
Γεώργιος Μάλλιος	400
Κωνστ. Απ. Φούρλας	1.300
Μαγδαληνή Αγγελή - Μπαλαφούτα	500
Ιερέας Νικόλαος Σ. Μασγάλας	2.000
Στέφανος Σπ. Μάλλιος	1.000
Ξένη Μπακασούλα - Ασημακάκη	2.600
Ανδρέας Ασημακάκης	1.300
Γεώργιος Ζαρκάδας	500
Σταύρος Αγγελάκης	300
Σωτήριος Χολέβας	1.000
Γεώργιος Βέλλιος	1.300
Αικατερίνη Λιάζη	300
Σπυριδούλα Μάλλιου	1.000
Δημήτριος Λυμπέρης	650
Όλγα Πανάγου	650
Αναστασία Κ. Παπουτσή	1.000
Ευδοκία Μέμμου	300
Κωνστ. Παπαγιάννου	1.300
Γρηγόριος Παπαϊωάννου	1.300
Βασιλική Γκρομούτη - Μαζιά	1.300
Σωτήριος Κατσαούνης	1.000
Κωνστ. Πατερέκας	3.000
Ιωάννης Αθ. Σβούκας	300
Σοφία Κογιούλη - Ρετζή	5.000
Αθηνά Μπούτρη - Παπαλέξη	300
Γεώργιος Κ. Λαζοδήμος	1.500
Ευαγγελία Β. Παπακώστα (το γένος Ν. Τσιτσιμπέλη)	2.000
Ηρώ Ασωνίτη (το γένος Κ. Σγάγια)	500
Γρηγόριος Κ. Σγάγιας	1.000
	ΔΟΛ.
Δημήτριος Ι. Ζάχος	50
Χρήστος Γραβάνης	60
Σωτήριος Γραβάνης	50
Νικόλαος Δ. Παπακώστας	50

ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ ένας μεγάλος ξέφυγε ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στις 7 Ιουνίου 1988 έφυγε από κοντά μας ο επίτιμος Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Αντώνης Φλώρος. Το Νεχώρι έχασε ένα εκλεκτό τέκνο που που τιμήσε την καταγωγή του και έφτασε στο ανώτατο δικαστικό αξίωμα της χώρας. Ο Αντώνης Φλώρος εισάγει τον πρότυπο του δικαστού και του ανθρώπου. Στην μακρά, μακροτάτη πορεία στο δικαστικό σώμα πάντοτε αγαπήθηκε την αλήθεια με ήθος και συνέπεια, με πάθος και πείσμα.

Οι γνώσεις του και πολύ περισσότερο οι αποφάσεις του οι δικαστικές αποτελούν μνημεία τεκμηρίωσης. Οσάκις βρισκόμουν με νομικούς (δικηγόρους, δικαστές) και αναφερόταν το όνομά του Αντώνη Φλώρου ο σε-

βασμός και η αναγνώριση ήταν καθολικός. Σαν άνθρωπος ήταν απλός, πολύ απλός. Μπορεί το ύφος του και η δικαστική τήβεννος να έδειχναν ένα σοβαρό και απρόσιτο δικαστή. Στις άλλες ώρες ήταν ένας απλός άνθρωπος με ευαισθησία. Συχνά θυμόταν πράγματα του χωριού από την παιδική του ηλικία με νοσταλγία. Τα βιβλία και η μελέτη ήταν το βασίλειό του. Η προσφορά στην ανεξαρτησία της δικαιοσύνης ανυπολόγιστη και η υπηρεσία της αλήθειας το πάθος της ζωής του.

Πολλές φορές βρέθηκε στο στόχαστρο αυτών που ενοχλούνται από την ακεραιότητα ενός δικαστή. Γιατί ο Αντώνης Φλώρος ήταν ακεραίος και δεν χα-

ριζόταν σε κανένα. Η αλήθεια ήταν γι' αυτόν μια και λέγεται προς πάσαν κατεύθυνση. Αγωνίστηκε για την εξύψωση και το κύρος της δικαιοσύνης και των λειτουργιών της. Αποκορύφωμα των διώξεων αποτέλεσε η απόλυσή του από το δικαστικό σώμα μαζί με άλλους 29 εκλεκτούς δικαστές το 1968 από τη δικτατορία. Αυτό δέδοται δεν τον ελύγισε και συνέχισε τον αγώνα για την αλήθεια και τη Δημοκρατία. Μνημειώδεις υπήρξαν οι προσφυγές του στο Συμβούλιο Επικράτειας τότε κατά της απώλειας νομικής λειτουργίας. Μεστές νομικές λόγους, απράνταχτα επιχειρήματα, μεγαλειώδεις ιδέες περί δικαίου και δικαιοσύνης.

Ο Αντώνης Φλώρος έφυγε. Άφησε πίσω του κενό μεγάλο, αλλά και έργο σημαντικό. Το σημαντικότερο, άφησε το ήθος και την ακεραιότητα. Άφησε το παράδειγμά του. Άφησε το πρότυπο του δικαστού και του οικογενειάρχου. Άφησε μια δικογένεια θαυμάσια. Την αξία σύντροφου της ζωής του, την ευγενή σύζυγό και μητέρα. Την αριστοκρατική γυναίκα του, που του πρόσφερε τόσο και στάθηκε η πολυτιμότερη βοήθεια στο έργο του. Άφησε τρία εξαίρετα παιδιά και εγγόνια.

Η ζωή του Αντώνη Φλώρου ήταν μια τροχιά που άφησε βαθιά τα ίχνη της στο πέρασμά της στον κόσμο μας αυτό. Το Νεχώρι και οι Νεχωρίτες θα τον θυμούνται.

Διωνία του η μνήμη.
Π. ΒΛΑΧΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ & Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 1
... εκ μέρους του Αρείου Πάγου και ο καθηγητής κ. Σάββας Σπέντζας.

Όλοι τόνισαν ότι υπήρξε η μεγαλύτερη μορφή της νεώτερης ιστορίας της Ελληνικής Δικαιοσύνης και ότι πάντοτε ήταν υπέρμαχος των συνταγματικών ελευθεριών και των δημοκρατικών θεσμών.

Σε τηλεγράφημά του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης τόνισε ότι με τον θάνατο του Αντωνίου Φλώρου κλείνει η ηρωικότερη, ίσως, περίοδος της νεώτερης δικαστικής μας ιστορίας.

Τηλεγράφημα έστειλε στην οικογένεια του Αντωνίου Φλώρου και ο Πρωθυπουργός κ. Ανδρέας Παπανδρέου τόνιζοντας ότι η δικαιοσύνη έχασε έναν πολύτιμο μαχητή.

Εμείς όλοι οι Νεχωρίτες δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτα άλλο σ' αυτά που ειπώθηκαν και γράφτηκαν. Επιβεβαιώνουμε ότι αληθινή τιμήσε το Νεχώρι γιατί ως δικαστής αγωνίστηκε για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, την υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των συνταγματικών ελευθεριών, αλλά και ως άνθρωπος υπήρξε υπόδειγμα οικογενειάρχη.

Η μνήμη του θα μείνει ζωντανή σε κάθε Νεχωρίτικη καρδιά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Για τη θερμή συμπαράσταση των συγχωριανών μας, στη βαθιά θλίψη μας για την απώλεια του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα, παππού, αδελφού και θείου

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γ. ΦΛΩΡΟΥ

... ευχαριστούμε, Η σύζυγος Νίτσα Φλώρου, Τα παιδιά του Χάρη Γιώργος Ζάρκος, Φώνη, Νίκος Παναγιωτόπουλος, Γιώργος, Ειρήνη Φλώρου, Τα εγγόνια του Αύρα, Άκης Μπογιατζής, Σπύρος Ζάρκος, Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Αντώνης και

Σπύρος Φλώρος. Οι αδελφοί του Κωνσταντίνος Φλώρος, Γιαννούλα Φλώρου, Αλέξανδρος — Νένα Φλώρου, Αφροδίτη Ευθυμίου, Ιωάννα Κ. Πετροπούλου. Τα ανήματά του.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεχωριτών — Ναυπακτίας συνήλθε εκτάκτως σήμερα 8 Ιουνίου 1988 και ώρα 9 π.μ. στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33. Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου Κωνσταντίνου Μάντη, και αφού έλαβε γνώση του θανάτου, του συμπατριώτη μας και μέλους του Συλλόγου μας Αντωνίου Φλώρου, επιτίμου Προέδρου του Αρείου Πάγου, ο οποίος υπήρξε διαπρεπής δικαστής, ανεβλάν στην ανωτάτη βαθμίδα του δικαστικού σώματος, ανέλαβε τη ζωή του στην υπόθεση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, και της ιδέας του δικαίου, και ελάμπρυνε με την ζωή του και το έργο του την ιδιαιτέρα του πατρίδα το ΝΕΧΩΡΙ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙΣ

1. Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάντος.
2. Να καταθέσει στεφάνον στη σορό του.
3. Να συλλυπηθεί την οικογένειάν του.
4. Να δημοσιεύσει το παρόν ψήφισμα στο ενημερωτικό δελτίο μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», ως και στις επαρχιακές εφημερίδες, Τα ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΑΣ, και στα ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΑ ΝΕΑ.
5. Να διαθέσει εις μνήμη του δραχμές 5.000 στο Φιλάνθρωπο Ταμείο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεχωρίου, όπου πηλίκοντο το Διοικητικό Συμβούλιο Κωνσταντίνος Μάντης, Κική Φούρλα, Σαραντοπούλου, Ιωάννης Δομάλλιος, Δημήτριος Ζάχος, Γεώργιος Α. Μάλλιος, Δημήτριος Σαλτός, Ακριβές αντίγραφο Βύρωνας 14 Ιουνίου 1988.

Ο Πρόεδρος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

Τα ταξίδια στο εξωτερικό είναι κάτι συνηθισμένο στην εποχή μας. Υπάρχουν όμως χώρες που είναι μακρινές και δεν είναι εύκολο να πάει κανείς. Ένα «δύσκολο» και μακρινό ταξίδι πιστεύω είναι στην Λατινική Αμερική. Είχα την ευκαιρία πριν από μερικούς μήνες να ταξιδέψω στην Αργεντινή και Ουρουγουάη και θα ήθελα να γράψω δύο λόγια για τις εντυπώσεις μου.

Μια ομάδα 14 ατόμων, μεταξύ των οποίων εγώ και η γυναίκα μου, ξεκινήσαμε το απόγευμα της 14ης Σεπτεμβρίου 1987 για την Αργεντινή και Ουρουγουάη. Σκοπός κατά κύριο λόγο η επίσκεψη και γνώριμία με τον Ελληνισμό των δύο χωρών. Η αποστολή δεν είχε επίσημο χαρακτήρα. Οργανωτής ήταν ο Παγκόσμιος Ελληνικός Οργανισμός (ιδιωτικός οργανισμός που ασχολείται με τους απόδημους Έλληνες) και η Ορθόδοξος Επισκοπή της Νοτίου Αμερικής. Ταξιδέψαμε με την ALIATA (η Ολυμπιακή δεν πηγαίνει εκεί) μέσω Ρώμης — Ρίο Τζανέιρο και φτάσαμε στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής. Το ταξίδι κράτησε 24 ώρες περίπου (πτήση και αναμονές στα αεροδρόμια).

Με τη Νοτίου Αμερική έχουμε διαφορά ώρας 6 ώρες. Με την αυγή φτάσαμε πάνω από το Ρίο και ψάχναμε να δούμε το Σπαυρό που δεσπόζει σ' ένα ύψωμα της μεγαλούπολης. Η πό-

λη από το αεροπλάνο που την είδαμε ήταν πολύ όμορφη. Στα αεροδρόμια μέναμε 1 1/2 ώρα και χαζέψαμε στα καταστήματα αφορολόγητων ειδών. Σημείωσα τον πάμφθιμο καφέ — 200 δρχ. το κιλό περίπου, αλλά μη ξεχνάμε ότι η Βραζιλία είναι η χώρα του καφέ!

Στο Μπουένος Άιρες μας περιμέναμε αρκετοί ομογενείς, εκπρόσωποι των Ελληνικών Κοινοτήτων, εκπρόσωποι της Ελληνικής Πρεσβείας με επικεφαλής το Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Νοτίου Αμερικής με έδρα το Μπουένος Άιρες κ. Γενάδιο. Το βράδυ της ίδιας ημέρας έγινε συγκέντρωση στην Επισκοπή όπου παραβρέθηκαν περίπου 150 Ομογενείς με επικεφαλής τους προέδρους, ιερείς και δασκάλους. Ήταν μια θαυμάσια συνάξη και η συγκίνηση ήταν έκδηλη και σ' αυτούς που γνώριζαν Έλληνες που ήρθαν να τους επισκεφθούν, αλλά και σε μας που γνωρίζαμε ένα Ελληνισμό με δυναμισμό.

Μείναμε στο Μπουένος Άιρες συνολικά 15 ημέρες. Στο διάστημα αυτό είχαμε καθημερινή επαφή με τους ομογενείς, συλλογικά και ατομικά, επισκευθήκαμε τις κοινότητες, εκκλησιαστήκαμε, στους 4 Ναούς στο Μπουένος Άιρες, επισκευθήκαμε τις επιχειρήσεις τους, το Δημοτικό Ελληνικό Σχολείο και δέδοκα είδαμε και τα αξιοθέατα της τεράστιας πόλης.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ Η ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΧΩΡΑ

Κι ως αρχίσουμε από την Αργεντινή. Είναι μια τεράστια χώρα σε έκταση, αλλά ο πληθυσμός της είναι μόνο 30 εκατομμύρια, από τα οποία τα 12 ζουν στην πρωτεύουσα, στο Μπουένος Άιρες.

Η χώρα έχει φυσικό πλούτο (πετρέλαιο, ορυκτά), περάστειες εκτάσεις για καλλιέργεια και επίσης εκτάσεις που αναπτύσσεται η κτηνοτροφία. Οι θάλασσές της είναι γεμάτες από ψάρια. Όμως παρ' όλα αυτά το βιοτικό επίπεδο είναι χαμηλό. Πέραν του ποταμού υπάρχει μεγάλη ανισότητα. Οι πολύ πλούσιοι και οι πολύ φτωχοί. Διερωτάται κανείς γιατί μια τέτοια χώρα με αυτές τις καλές προϋποθέσεις δεν έχει οικονομικά αναπτυχθεί. Η εξήγηση που μπορεί να δώσει κανείς είναι ότι η κακή διακυβέρνηση της χώρας από παλιά, αλλά και ορισμένα χαρακτηριστικά του λαού. Δεν είναι ιδιαίτερα εργατικός λαός, ούτε με σύστημα στη δουλειά. Οι δουλειές του ποδαριού είναι πολύ δημοφιλείς. Ιδιαίτερη εσπίδοση δείχνουν οι Αργεντινοί στα τυχερά παιχνίδια, λαχεία, πρόπο, στοιχήματα, πιπτόδρομο, ακόμα χρηματιστήριο. Γι' αυτό ναί, το 40% του πληθυσμού βρίσκεται στην πρωτεύουσα, όπου επιδιόχεται σε παραιοτικά επαγγέλματα. Ονομαποιοσδήποτε όπως μας είπαν, μπορεί να πάρει εκτάσεις σχεδόν δωρεάν με μόνη υποχρέωση να τις καλλιεργήσει δέδοκα μακρὰ από την πρωτεύουσα. Και όταν ομιλάμε για εκτάσεις εννοούμε στρέμματα πολλά, 500

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 1987

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας στις 29 Μαΐου στην αίθουσα του Κοινοτικού καταστήματος έκαμε Οικονομικό Απολογισμό για το 1987 ως κάτωθι:

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.
1. Από δικαιώματα θεοκής	17.028
2. Από τέλη υδρεύσεως	46.600
3. Από τέλη Φωτισμού	127.065
4. Τακτικές επιχορηγήσεις του Δημοσίου	781.001
5. Από έκτακτα έσοδα	2.603.653
6. Χρηματικό υπόλοιπο προηγούμενης χρήσης	2.509.308
Σύνολον Εσόδων	6.084.655
ΕΞΟΔΑ	ΔΡΧ.
1. Έξοδα διοίκησης	1.461.586
2. Φωτισμός κοινοχρήστων χώρων	116.169
3. Υποχρεωτικές δαπάνες	173.449
4. Έργα και προμήθειες	1.872.796
Σύνολον Εξόδων	3.624.000

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.
1. ΕΣΟΔΑ	6.084.655
2. ΕΣΟΔΑ	3.624.000
3. ΕΣΟΔΑ	2.460.655

ΕΞΙΜΕΤΕΜΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

«Όπου κι αν θρίσκεσαι, μὴν ξεχνᾷς τὸ Χωριό μᾶς. Βοήθησε τὸ ὅσο μπορείς κι ὅταν μπορείς, γιὰ τὸ ὅσο βελτιώσεσαι, μὴν ξεχνᾷς τὸ Χωριό μᾶς.»

Συνέχεια στη 4η σελίδα

Συνέχεια από την σελ. 3

—1000 και χιλιάδες. Η κτηνοτροφία (κυρίως βόδια και πρόβατα) αναπτύσσεται στις απέραντες εκτάσεις χωρίς σταύλους, χωρίς ζωτροφές. Τα κοπάδια ελέγχονται με αυτοκίνητα και ελικόπτερα!

Η Αργεντινή είναι η χώρα των αποστάσεων, όπου αυτές μετρούνται με ώρες πτήσεων με αεροπλάνο. Γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή μεγάλη, αλλά δεν έχει αναπτυχθεί η βιομηχανία και κυρίως η ανταγωνιστική. Μάλιστα σ' αυτή τη χώρα συναντάται και το λίγο παράδοξο γεγονός να φορολογούνται οι εξαγωγές! και τούτο γιατί χρειάζονται έσοδα. Σε μας γίνεται το αντίθετο, οι εξαγωγές επιδοτούνται. Και μια και μιλάμε για οικονομία να πούμε ότι ο πληθωρισμός το 1987 έφτασε με 360%. Πάλι καλά, γιατί λίγα χρόνια πριν ήταν 128%! Αυτό έχει σαν συνέπεια οι τιμές να αλλάζουν γρήγορα ακόμα και την ίδια μέρα. Όποιος καταθέτει χρήματα στην τράπεζα τα καταθέτει για 7 μόνο ημέρες με τόκο που υπερβαίνει τον πληθωρισμό. Οι αμοιβές δεν ακολουθούν τον πληθωρισμό με συνέπεια να υπάρχει συνεχώς απώλεια εισοδήματος των εργαζομένων. Τα πάντα ανάγονται και μετρώνται με το δολλάριο USA, το οποίο έχει δύο τιμές. Την επίσημη στην τράπεζα (που κανείς δεν χρησιμοποιεί) και την μιεπισημη (τη μαύρη) που όλοι χρησιμοποιούν και που είναι 65% πάνω από την επίσημη.

Έτσι για όποιον έχει δολάρια, όλα είναι εύκολα και φτηνά. Ένας ξένος βρίσκει καλά και φτηνά (με δολάρια) δερμάτινα είδη. Να μην παραλείψουμε να πούμε δύο λόγια για τη μαγιά του ποδοσφαίρου που υπάρχει στη Λατινική Αμερική. Είναι ένα πάθος πολύ πιο έντονο από αυτό της Ευρώπης.

Τέλος να πούμε ότι η Αργεντινή είναι η χώρα του Ταγκό και γενικά της ωραίας μελωδίας της τόσο χαρακτηριστικής για τις χώρες αυτές. Παρακολουθήσαμε δύο παραστάσεις χορού κυρίως με ταγκό και μείναμε κατάπληκτοι από τη μαεστρία και την αρμονία αυτού του χορού.

Τα πολιτικά πράγματα στην Αργεντινή είναι λίγο μπερδεμένα. Πιο παλιά εδέσποζε ο Περδόν και παρ' όλο που ο ίδιος έχει πολλά χρόνια πεθαμένος, ο Περονισμός σαν ιδέα και σαν κίνημα υπάρχει. Δεν έχει όμως τα χαρακτηριστικά των κομμάτων της Ευρώπης. Στις τάξεις του περιλαμβάνει από αριστερούς μέχρι ακροδεξιούς. Θάλεγε κανείς ότι κυρίαρχο στοιχείο είναι το λαϊκίστικο. Για πολλούς ο Περδόν ήταν ο σωτήρας και για άλλους ο καταστροφικός της Αργεντινής. Ο σημερινός Πρόεδρος Αλφονσίν είναι δημοφιλής, αν και τον τελευταίο καιρό έχει χάσει σε δημοτικότητα, ιδιαίτερα από τις οικονομικές δυσχέρειες.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΪΡΕΣ

Το πολιτιστικό επίπεδο της Αργεντινής είναι πολύ καλό και συγγενεύει με τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό από τον οποίο έχει

ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

επηρεαστεί. Κάνει εντύπωση ότι δεν συναντάει κανείς καθόλου το κλίμα και τον πολιτισμό της Βόρειας Αμερικής (ΗΠΑ), σαν να μην βρίσκονται οι δύο χώρες στην ίδια ήπειρο. Με υπερηφάνεια διαπιστώνει κανείς την επίδραση του Ελληνικού Πολιτισμού στη χώρα αυτή και το σεβασμό που έχουν στον Ελληνικό πολιτισμό και ιστορία. Τον ίδιο σεβασμό και εκτίμηση βλέπουμε και για την Ελληνική Παροικία της Αργεντινής. Και εδώ πρέπει να πούμε ότι οι Έλληνες που βρέθηκαν στη χώρα αυτή προόδευσαν και πρόκοψαν. Έγινε και εδώ αυτό που και αλλού γίνεται. Οι Έλληνες εργάστηκαν και προόδευσαν. Σήμερα στην Αργεντινή δεν υπάρχει Έλληνας υπάλληλος ή εργάτης. Όλοι έχουν μικρή ή μεγάλη δική τους δουλειά. Από περίπτερο μέχρι σούπερ μάρκετ και από βιοτεχνία μέχρι συγκρότημα κλωστοϋφαντουργίας. Οι Έλληνες στην Αργεντινή υπολογίζονται σε 30—40.000.

Επισκεφθήκαμε επιχειρήσεις Ελλήνων και νοιώσαμε θαυμασμό και υπερηφάνεια. Επιχειρήσεις τεράστιες Ελληνικές με 3.000 εργαζόμενους που επηρεάζουν και την οικονομία της χώρας. Ένας επιχειρηματίας έχει εργοστάσιο όπου επεξεργάζεται κάθε μέρα 5.000 λαγούς τους οποίους και εξάγει κυρίως στη Γερμανία. Πού τους βρίσκει τόσους λαγούς; Η Αργεντινή είναι γεμάτη λαγούς. Τους κυνηγούν τη νύχτα με τα φώτα του αυτοκινήτου. Έτσι μια αποστολή 2—3 ατόμων μια νύχτα μπορεί να φέρει 30—80 λαγούς. Και μιλάμε για μεγάλους λαγούς. Έκανα τη σύγκριση με μας που εκστρατεύουν 5—6 άτομα με σκυλιά και άρματα και αν φέρουν ένα λαγό αποτελεί γεγονός μεγάλο!

Και δεν είναι μόνο οι επιχειρήσεις που έχουν προκόψει οι Έλληνες. Υπάρχουν πολλοί επιστήμονες και Καθηγητές Πανεπιστημίου σ' όλους τους τομείς (Ιατρική, Νομική, Οικονομικά). Αλλά και στην Πολιτική έχουμε αξιόλογους προόδους. Επισκεφθήκαμε την Βουλή και τη Γερουσία (ωραίο κτήριο) και μας δέχτηκε ο Γενικός Γραμματέας της Γερουσίας Ελληνικής καταγωγής (β' γενιά) ονόματι Μακρής. Πασίγνωστος και δημοφιλής είναι στην Αργεντινή ο Στρατηγός Νικολαΐδης, ο οποίος έπαιξε σημαντικό ρόλο στην αποκατάσταση της Δημοκρατίας σαν αρχηγός του Γεν. Επιτελείου Στρατού.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Οι Έλληνες έχουν και προβλήματα σε σχέση με την διατήρηση της Ελληνικής ταυτότητας (γλώσσα, θρησκεία, ήθη και έθιμα). Και σ' όλα υπάρχει λύση και όλα τηρούνται και όλα θυμίζουν Ελλάδα. Εκτός από τη γλώσσα που αποτελεί το πρόβλημα. Όχι δέβαινα για τους μετανάστες της 1ης γενιάς, αλλά για τα παιδιά τους. Η γλώσσα είναι η δυσκολία. Νοιώθουν Ελληνικά, σκέπτονται και συμπεριφέρονται Ελληνικά, αλλά δυσκολεύονται να εκ-

φραστούν. Και αυτή τη στιγμή καλά είναι τα πράγματα. Σε λίγα όμως χρόνια ή σε περισσότερο τί θα γίνει; Νομίζω ότι το πρόβλημα αυτό απασχολεί όλες τις ομογένειες στο διάφορα κράτη. Η πατρίδα Ελλάδα πρέπει να βοηθήσει αποτελεσματικά με σχολεία, δασκάλους, διδύλια.

Δημοτικό σχολείο υπάρχει και λειτουργεί θαυμάσια. Αλλά λείπει το Γυμνάσιο για το οποίο κάνουν μεγάλες προσπάθειες. Γνωρίσαμε Έλληνες με πίστη και φλόγα στην Ελληνική ιδέα που προσπαθούν.

Επικεφαλής και εμπνευστής όλων των προσπαθειών είναι ο Επίσκοπος της Ελληνικής Ορθόδοξης Επισκοπής κ. Γεννάδιος. Απλός, μαχητικός, πραγματικός ηγέτης.

Και κάτι ευχάριστο. Δεν διαπιστώσαμε κομματικοποίηση στους Έλληνες, κάτι που μας συνοδεύει συχνά. Ίσως η μεγάλη απόσταση από την πατρίδα δεν την ευνοεί.

Αντίθετα υπάρχει αξιόλογη πολιτιστική κίνηση με διαλέξεις, εκδόσεις και προσπάθειες μεταφράσεως στα Ισπανικά (την επίσημη γλώσσα της Αργεντινής) σύγχρονων Ελλήνων λογοτεχνών.

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ, ΜΙΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΧΩΡΑ

Για δύο ημέρες επισκεφθήκαμε όλη η αποστολή τη γειτονική Ουρουγουάη, καλεσμένοι και φιλοξενοούμενοι ενός Έλληνα μεγαλοεπιχειρηματία (Ναυπηγεία) του κ. Τσάκου. Ύστερα από την απέραντη Αργεντινή, η χώρα αυτή μας φάνηκε πολύ μικρή. Είναι μιάμιση φορά μεγαλύτερη από την Ελλάδα, αλλά έχει μόνο 3.000.000 κατοίκους. Η πρωτεύουσα, το Μοντεβιδέο, είναι όμορφη πόλη με αρκετά αξιοθέατα. Και εδώ η επίσημη γλώσσα είναι η Ισπανική. Η χώρα έχει ωραιότατες παραθαλάσσιες παραθεριστικές, εγκαταστάσεις. Το ψηλότερο βουνό της χώρας είναι 600 μέτρα! Κάμπος απέραντος, γεωργία και κτηνοτροφία η απασχόληση. Εδώ υπάρχει και τουρισμός. Φαίνεται καλύτερη η οικονομική κατάσταση από της Αργεντινής. Αυτό τον καιρό έχει Δημοκρατία και μάλιστα καλώς λειτουργούσα. Επισκεφθήκαμε στο Υπουργείο Εσωτερικών το Γενικό Γραμματέα που είναι Ελληνικής καταγωγής (Κάλυμνος). Μάλιστα όταν το έμαθε ο Υπουργός ήρθε ο ίδιος να μας γνωρίσει. Και στη χώρα αυτή υπάρχει σεβασμός και εκτίμηση στον Ελληνικό Πολιτισμό και το Ελληνικό Στοιχείο. Η Ελληνική παροικία στο Μοντεβιδέο είναι μικρή, αλλά πολύ ζωντανή. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας Τσάκος έχει δημιουργήσει το Μορφωτικό Ίδρυμα Τσάκου στο Μοντεβιδέο και δίνει την ευκαιρία στους ιτόπιους να μαθαίνουν Ελληνικά εκεί, να έρχονται στην Ελλάδα με υποτροφίες και να σπουδάζουν στα Πανεπιστήμιά μας. Σε επίσκεψή μας στο Ίδρυμα είδαμε εκπληκτικοί 30—40 νέους και νέες Ουρουγουανούς να μιλάνε άπταιστα Ελληνικά, να χορεύουν και να τρα-

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΣΓΑΛΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 1

Σατανά κατά την έκφραση του Αποστόλου Παύλου του στρατηγού των πνευματικών μαχών. Τα όπλα μας σ' αυτό τον πόλεμο τον οποίον διεξάγει η Εκκλησία μας δια μέσου των αιώνων, δεν είναι σαρκικά, δεν είναι υλικά, δεν είναι πυρηνική ενέργεια. Είναι όπλα πνευματικά. Είναι η πίστις εις τον Χριστόν. Με την πίστι εις τον Χριστόν οι Άγιοι Απόστολοι ενίκησαν ρήτορες, φιλοσόφους, αυτοκράτορες. Με την πίστι αυτή οι μάρτυρες των πρώτων αιώνων εθριάμβευσαν κατά της ειδωλολατρείας. Με την πίστι αυτή εις τον Σωτήρα μας Χριστόν πρέπει και ημείς αγαπητοί μου αδελφοί, να συνεχίσουμε την πορεία μας μέσα στον ανήσυχο σημερινό μας κόσμο. Όσο πυκνό κι αν είναι σήμερα το σκοτάδι, το φως θα νικήσει τελικώς. Αρκεί κάθε ένας από ημάς να εκτελέσει το καθήκον του απέναντι του Χριστού και της Εκκλησίας.

Ας μου επιτραπεί όμως στο σημείο αυτό αγαπητοί μου αδελφοί να ανοίξω την καρδιά μου και να σας είπω ότι δεν ήρθα στο χωριό μας για θησαυρισμό και δόξα. Εάν υπήρχε ο σκοπός αυτός η θέση μου θα ήταν αλλού και όχι εδώ. Ήρθα με την απόφαση και το θέλημα του Χριστού μας για να υπηρετήσω το ορεινό και εγκαταλειμμένο χωριό μας. Ήρθα να κηρύξω με την δύναμη του Σταυρωθέντος και Αναστάντος Χριστού μας το Ευαγγέλιό Του, και να ανάψω τον σπινθήρα της πίστεως ο οποίος υπάρχει ακόμα στα στήθη των ανθρώπων. Μέτρο δε με το οποίο θα κρίνονται οι κακές πράξεις λόγια και έργα, θα είναι πάντοτε ο αιώνιος νόμος του Θεού, το Ιερὸν Ευαγγέλιόν Του. Ότι θα συμφωνεί με το Ιερὸν απανταχὺ ευρισκόμενον Νεχωρίτες για την φροντίδα τους και Ευαγγέλιο του Χριστού μας θα επαινείται, ότι δε δεν θα συμφωνεί θα ελέγχεται και θα αποδοκιμάζεται.

Δεν είμαι προφήτης για να γνωρίσω ποιές και πόσες θύελλες θα ξεσηκώσει εναντίον μου ο σατανάς στην εφαρμογή του προγράμματος, το οποίον πρόγραμμα δεν είναι δικής μου εφευρέσεως, αλλά πρόγραμμα το οποίο απορρέει από την διδασκαλία του Ευαγγελίου, πρόγραμμα το οποίο με μεγάλη ε-

γούδουν Ελληνικά τραγούδια, να μαγειρεύουν Ελληνικά και να ασχολούνται με την Ελληνική χειροτεχνία.

Κλείνοντας το σημείωμα αυτό ήθελα να τονίσω ότι οι χώρες της Λατινικής Αμερικής έχουν πολύ ενδιαφέρον για κάθε επισκέπτη από κάθε πλευρά και να διαπιστώσω για μια φορά ακόμα το Ελληνικό δαιμόνιο όπου Γης. Δυναμισμός, πρωτοπορία, πρόοδος και μεθοδικότητα του Ελληνισμού της διασποράς. Αρετές που μερικές φορές λείπουν από τους ίδιους Έλληνες, κατοίκους της Πατρίδας.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

πιτυχία εφάρμοσαν οι Άγιοι Πατέρες και διδάσκαλοι της Εκκλησίας μας. Η επιθυμία μας και οι κόποι μας θα είναι πάντοτε να αποδείξουμε ότι το Ευαγγέλιο του Χριστού μας έχει τη δύναμη να εφαρμόσει και στη σημερινή μας εποχή και ότι ο Χριστός μας δεν απέθανε αλλά ζει και Βασιλεύει αιωνίως.

Ζητώ από όλους σας αγαπητοί μου αδελφοί και από αυτούς που σήμερα δεν βρίσκονται εδώ την αληθινή σας αγάπη, την ηθική σας συμπαράσταση και συνεργασία και πρωτοδουσία για ελλείψεις που υπάρχουν στην ενορία μας. Όλοι γνωρίζετε ότι η ενορία μας είχε μία πολύ μεγάλη παράδοση και ιδιαίτερα στο θέμα του Εκκλησιασμού που σήμερα δυστυχώς έχει ελαττωθεί σε ανησυχητικό βαθμό. Όλοι μαζί με αληθινή συμπάρασταση και αλληλοδοθήθεια και με την δύναμη του Σωτήρα μας Χριστού πρέπει να ξαναφέρουμε την ενορία μας σε ζηλευτή θέση, και να καμαρώνουμε και τώρα και πάντοτε τα καλά έργα των χειρών μας.

Ζητώ ακόμα περισσότερο από όλους μας τις προσευχές σας για την επιτυχία στο βαρύ και με πολλές ευθύνες έργο που ανέλαβα. Πάντα θα είμαι πρόθυμος και θα βρίσκομαι στη διάθεσή σας να σας εξυπηρετήσω σε ό,τι πρόβλημα παρουσιάζεται, και ανάλογα βέβαια με τις δυνατότητες που διαθέτω θα φροντίζω πάντοτε για το καλό και την πρόοδο της ενορίας μας.

Τέλος δε ευχαριστώ τον Σεβαστό Παπαγιάννη που για πολλά χρόνια και σε αρκετές δύσκολες στιγμές εξυπηρέτησε το χωριό μας, αλλά που μου συμπαραστάθηκε και εμένα ηθικά και πνευματικά στο ξεκίνημά μου ως κληρικού. Του αξίζει δε εκ μέρους όλων μας κάθε έπαινος και ευχαριστία για το βαρύ και δύσκολο έργο το οποίο έφερε σε αίσια πέρας. Να ευχόμαστε δε όλοι μας στο Σεβαστό Παπαγιάννη ο έπαινος ο δικός μας που είναι επίγειος, να είναι Ουράνιος από τον Δημιουργό μας Θεό, για να αξιωθεί να γίνει μέτοχος της Ουρανίου Βασιλείας του πατρός μας Θεού.

Ευχαριστώ ακόμη από τα βάθη της καρδιάς μου όλους εσάς που ήρθατε σήμερα εδώ για να εκδηλώσετε τα αγνά και αληθινά αισθήματα αγάπης σας απέναντί μου.

Ευχαριστώ επίσης όλους τους απανταχὺ ευρισκόμενους Νεχωρίτες για τη φροντίδα τους και την πραγματική τους αγάπη και σεβασμό που έδειξαν και δείχνουν για το άτομό μου. Τους καλώ δε όλους σε μια πραγματική και γνήσια συνεργασία για το καλό της ενορίας μας.

Παρακαλώ δε και δέομαι προς τον Ουράνιο Πατέρα μας να προστατεύει τις οικογένειές σας, να ευλογεί τα τέκνα έργα των χειρών σας, και σε όλους γενικά να χαρίζει τα εγκόσμια και υπερκόσμια αγαθά του.

Ευχαριστώ.
Κυριακή της Ορθοδοξίας
27 Φεβρουαρίου 1988

Α' ΠΕΣΟΝΤΕΣ (κατά χρονολογική σειρά):

1. Σκεπαρνιάς Νικόλαος του Χρίστου, ετών 22, εύελπς. Αντάρτης του ΕΔΕΣ στην ομάδα του επιλάρχου Παπαγιάννη Β. Σκοτώθηκε, 11.10.1943, στην Αρτοτίβα (Αχλαδόκαστρο) σε συμπλοκή εδαισιτών και ελασιτών υπό τον καπετάν Φαρμάκη. Στην υπ' αριθ. 13) 1943 ληξ. πράξη σημειώνεται πως «ο θάνατός του επήλθε, κατά δήλωσιν του αδελφού του Βασιλείου, δια τραύματος χειροβομβίδος, ανήκων εις οργάνωσιν ΕΔΕΣ και πολεμὼν ἐναντίον ἀνταρτῶν εἰς Ἀχλαδόκαστρον Ναυπακτίας». (Βλ. και 1) Χρ. Παπανικολάου, Η Ναυπακτία, σελ. 86—87, 2) Δημ. Πλούμη, Ο Γολγοθάς του Έθνους, σελ. 116—118).

2. Φούρλας Δημήτριος του Ιωάννη, ετών 34, ενωμοτάρχης. Αυτοκτόνησε στο χωριό Άνω Βάθια Χαλκίδος για να μην πέσει ζωντανός στα χέρια των ελασιτών (Επιτόπια έρευνα Αριστείδη Πανάγου).

Στην υπ' αριθ. 13) 1944 ληξ. πράξη σημειώνεται πως «ο θάνατός του επήλθε εκ πολεμικού πυροβόλου όπλου εις μάχην κατά των ενόπλων δυνάμεων του ΕΛΑΣ εν Μακεδονία(!)

Στην Ιστορία της Ελληνικής Χωροφυλακής (τόμ. 2, σελ. 1.097) αναφέρεται ότι «εφονεύθη την 17.10.1944 μαχόμενος κατά των κομμουνιστών εις Ἀμάρυνθον Ευβοίας».

3. Βλάχος Νικόλαος του Κωνσταντίνου, ετών 19. Αντάρτης του ΕΛΑΣ, από τους πρώτους που ακολούθησαν τον Άρη Βελουχιώτη, υπό το ψευδώνυμο Βενιαμίν.

Κατά τη μαρτυρία του αυτόπτη Ανδρέα Σταμάτη (από Δομνίστα) σκοτώθηκε, Τρίτη 5.12.1944, στο Μούλκι (Αλίαρτο) της Θήβας, όταν η αγγλική αεροπορία χτύπησε την 13η Μεραρχία ΕΛΑΣ που κατέβαινε προς Αθήνα.

Στην υπ' αριθ. 12) 1944 ληξ. πράξη σημειώνεται πως «ο θάνατός του επήλθε, κατά μαρτυρίαν του Κων. Βλάχου, εκ πυροβολισμού υπ' αγγλικού αεροπλάνου έξωθι Θηβών».

(Βλ. και το διήγημα του Π. Βλάχου, Το Παλικάρι, εφ. «Ο Νεχωρίτης» φ. 34, Νοέμβριος 1987).

4. Βλάχος Αθανάσιος του Χρίστου, ετών 28, υπενωμοτάρχης. Σκοτώθηκε, 18.9.1946 σε τροχαίο στις Κομάρες Αιγίου, ενώ επέστρεφε από την Αθήνα στην Πάτρα, «τελὼν ἐν διατεταγμένῃ υπηρεσίᾳ» της Διοικήσεως Χωροφυλακής Αχαΐας.

5. Πατερέκας Βασίλειος του Κωνσταντίνου, ετών 52, έφεδρος υπολοχαγός. Διοικητής ΜΑΥ Αράχovas. Σκοτώθηκε, 20.3.1947, στη θέση Κρύα Βρύση Δομνίστας σε νυχτερινή μικροσυμπλοκή μεταξύ Εθνικών Δυνάμεων και Κομμουνιστοσυμμοριτών.

Στην υπ' αριθ. 1) 1947 ληξ. πράξη σημειώνεται πως «ο θάνατός του επήλθεν, κατά δήλωσιν του υιού του Κωνσταντίνου και άλλων μαρτύρων, εκ πυροβόλου όπλου εις συμπλοκήν κατά των ανταρτῶν εἰς θέσιν Δενδρούλην περιφερείας Δομνίστης Ευρυτανίας».

(Βλ. και Ν. Δημοπούλου, Ο Συμμοριτοπόλεμος εις την Ναυπακτίαν, σελ. 18).

ΑΙΜΑΤΗΡΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1940-1949

6. Παληομήτρος Δημήτριος του Ιωάννη, ετών 38, έφεδρος υπενωμοτάρχης.

Κατά τη μαρτυρία αυτοπτών χωριανών είχε τραυματισθεί βαριά στη μάχη της Αράχovas, 13.1.1948, και, εγκαταλειμμένος, ζητούσε βοήθεια. Ένας αντάρτης με μια ριπή τον αποτελείωσε.

Δεν υπάρχει ληξιαρχική πράξη θανάτου του.

Στην Ιστορία της Ελληνικής Χωροφυλακής (τόμ. 2, σελ. 1.138) αναφέρεται ότι «εφονεύθη την 13.1.1948 μαχόμενος κατά των Συμμοριτών εις Αράχovas Ναυπακτίας».

7. Μαζιάς Κωνσταντίνος του Θωμά, ετών 24 στρατιώτης. Κατά τη μαρτυρία του αδελφού του Νίκου Μαζιά σκοτώθηκε στη θέση Γιόν Γκαλά Φλωρίνης.

Στην υπ' αριθ. 6) 1949 ληξ. πράξη σημειώνεται «εφονεύθη, 19.7.1948, ως στρατιώτης του 573 Τάγματος Πεζικού εις επιχειρήσεις εναντίον Συμμοριτών εις την περιοχήν Φλωρίνης».

8. Κώτσαλος Γεώργιος του Ιωάννη, ετών 56, υποστράτηγος.

Διοικητής VII Μεραρχίας. Σκοτώθηκε, 6.6.1949, σε αεροπορικό δυστύχημα, πηγαίνοντας στην Αθήνα προς εκτέλεση υπηρεσίας.

Στην υπ' αριθ. 2) 1949 ληξ. πράξη σημειώνει: «κατόπιν του υπ' αριθ. 14460) 8.6.1949 εγγράφου του 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου Αθηνών και της υπ' αριθ. 162012) 3 Διαταγής Υπ. Στρατ. Δ) νσις απωλειών Δ) 5 τμ. Ι, 28.6.1949, ο θάνατός του επήλθε συνεπεία αεροπορικού δυστυχήματος εις Μαλακάσαν Αττικής, 6 Ιουνίου 1949, Δευτέρα, ώρα 17.00».

Εγκωμιαστικά εκφράζεται για τον Κώτσαλο ο Διοικητής του Γ' Σώματος Στρατού αντιστράτηγος Θ. Γρηγορόπουλος: «Ησθάνθη δαθυτάτην θλίψιν δια τον τραγικόν θάνατον του στενού μου φίλου και εξαιρέτου συνεργάτου, ο οποίος με τόσην ικανότητα είχε διοικήσει την VII Μεραρχίαν. Την αυτήν θλίψιν ησθάνθησαν και όλοι οι αξιωματικοί και οι οπλίται της Μεραρχίας, οι οποίοι δεν ηδύναντο να λησμονήσουν την πραότητα και την καλωσύνην του, την ικανότητα και την ευθυκρισίαν, την σταθερότητα και το πρακτικόν πνεύμα με το οποίον ο στρατηγός επέλυε και τα δυσκολώτερα ζητήματα». (Από την κορυφήν του λόφου, Αθ. 1966, σελ. 416—417).

(Βλ. και Δ. Ντούζου, Λαογραφικά Ναυπακτίας, σελ. 155—156).

Β' ΘΥΜΑΤΑ (κατά χρονολογική σειρά):

1. Μάλλιος Σπυρίδων του Γεωργίου, ετών 23.

Σκοτώθηκε, 28.10.1940, στο βομβαρισμό της Πάτρας. Πρώτη μέρα του Πολέμου, πρώτος Νεχωρίτης νεκρός.

Στην υπ' αριθ. 22) 1941(;) ληξ. πράξη σημειώνεται πως «ο θάνατός του επήλθε εκ τραύματος δομοληστικού ιταλικού αεροπλάνου».

2. Σβούκας Ιωάννης του Στράτου, ετών 66.

3. Λαίηνα Παναγιού του Φωτίου (Λαηνοφώταινα) ετών 40.

4. Χαραλαμπόπουλος Κωνσταντίνος του Γεωργίου, ετών 24.

Έρχονταν κι οι τρεις τους από «ταξίδι». Βρέθηκαν τουφεκισμένοι, 29.7.1941, κοντά στο χωριό Ταμπακλή (Σκοπιά) Φαρσάλων. Μάλλον υπήρξαν θύματα ληστείας.

Στις υπ' αριθ. 5, 6, 7) 1941 ληξ. πράξεις σημειώνεται πως «εφονεύθη υπ' αγνώστων δια πολεμικού όπλου».

5. Μέμος Αλέξανδρος του Αθανασίου, ετών 32.

Έκανε το διερμηνέα των Ιταλών στην Καραμπιναρία του Θέρμου. Τον απήγαγαν και τον εκτέλεσαν, μετά από φρικτά βασανιστήρια, Σάββατο, 4.3. 1943, στον Πέρκο οι ελασίτες (καπετάν Καπλάνης).

Στην υπ' αριθ. 5) 1943 ληξ. πράξη σημειώνεται πως «ο θάνατός του επήλθε, κατά δήλωσιν του Χρ. Παπανικολάου και πλείστων άλλων μαρτύρων, εκ πολεμικού πυροβόλου όπλου, εκτελεσθείς υπ' αντρών εν Πέρκω Ναυπακτίας».

6. Μάλλιος Ευάγγελος του Ιωάννου, ετών 30.

Ήταν «ταξίδι» στη Μακεδονία. Τον εκτέλεσαν, Δευτέρα, 20.12.1943, έξω από τη Βέρροια οι ελασίτες (καπετάν Κικίτσας).

Στην υπ' αριθ. 19) 1943 ληξ. πράξη σημειώνεται: «εξετελέσθη υπό των Δυνάμεων αντιστάσεως του ΕΛΑΣ εις Βέρροια».

7. Μπουλός Ιωάννης του Αθανασίου, ετών 45.

Ήταν «ταξίδι» στη Μακεδονία. Τον εκτέλεσαν, 19.3.1944 οι Γερμανοί.

Στην υπ' αριθ. 6) 1949 ληξ. πράξη σημειώνεται: «Κατά την υπ' αριθ. 53) 10.3.1949 απόφασιν του Πρωτοδικείου Αγρινίου εξετελέσθη υπό γερμανικής φάλαγγος εν Βερροία Μακεδονίας».

8. Μάλλιος Κωνσταντίνος του Δημητρίου, ετών 51.

Ήταν «ταξίδι» στη Μακεδονία. Τον εκτέλεσαν, 10.5.1944 οι ελασίτες στο Γιδά (Αλεξάνδρεια).

Στην υπ' αριθ. 7) 1944 ληξ. πράξη σημειώνεται: «εξετελέσθη υπό των δυνάμεων αντιστάσεως του ΕΛΑΣ εν Γιδά Βερροίας».

9. Κολτσιάδης Δημήτριος του Νικολάου, ετών 28.

Υπηρετούσε ως δάσκαλος στην περιφέρεια Πρεβέζης. Τον εκτέλεσαν, καλοκαίρι 1944, οι Γερμανοί.

10. Παπαλέξης Ιωάννης του Βασιλείου, ετών 57.

Εγκατεστημένος ως έμπορος στο Αιτωλικό. Τον εκτέλεσαν, καλοκαίρι 1944, στη Σιδίστα (Ελληνικά) Μεσολογγίου οι ελασίτες.

11. Σβούκας Χρίστος του Κωνσταντίνου, ετών 51.

Εγκατεστημένος ως γεωργός στου Ντεριλή (Περιβόλι) Δομοκού. Τον εκτέλεσαν, καλοκαίρι 1944, οι ελασίτες.

12. Σγάγια Καίτη του Ιωάν-

νη, ετών 20.

Μόνιμη κάτοικος Αθηνών. Την εκτέλεσαν, κατά τα Δεκεμβριανά, οι ελασίτες.

13. Μαζιάς Αθανάσιος, του Θωμά, ετών 38.

14. Χαραλαμπόπουλος Δήμος του Δημητρίου, ετών 69.

15. Λαίηνας Ιωάννης του Δημητρίου, ετών 54.

16. Μαύρος Ιωάννης του Κωνσταντίνου, ετών 58.

Και οι τέσσερες έρχονταν από Δομνίστα, όπου δούλευαν ως εργάτες. Τους έσφαξαν, Δευτέρα, 5.5.1947, στον Ψηλό Σταυρό οι κομμουνιστοσυμμορίτες (καπετάν Λευτεριάς).

Στις υπ' αρ. 3, 4, 5, 6) 1947 ληξ. πράξεις σημειώνεται: «ο θάνατός του επήλθεν εκ τραύματος δια μαχαίρας υπ' ανταρτῶν, σφαγιασθέντος εις Ψηλὸν Σταυρόν».

17. Λειβαδίτης Δημήτριος του Κωνσταντίνου, ετών 70.

Βρέθηκε μαχαιρωμένος, Δευτέρα 16.9.1947, στη θέση Παλιχώρια. Είπαν, τότε, πως τον έσφαξαν οι αντάρτες. Το πιθανώτερο όμως είναι νά 'πεσε θύμα ληστείας, γιατί «κακούε-

ταν με χρήματα».

Στην υπ' αριθ. 7Α) 1947 ληξ. πράξη σημειώνεται «ο θάνατός του επήλθεν, κατά δήλωσιν του γαμβρού του Σπ. Μάλλιου, εκ τραύματος μαχαίρας υπ' αγνώστων».

18. Σκεπαρνιά Μαρία του Χρίστου (Σκεπαρνοκίτσαίνα), ετών 65.

Τραυματίστηκε θανάσιμα, Πέμπτη 1.7.1948, από παγιδευμένη χειροβομβίδα των Μ. Ε.Α., στη θέση Μαγγάνες. Μπαίνοντας στο σπίτι της ξεμύχησε.

Στην υπ' αριθ. 3) 1948 ληξ. πράξη σημειώνεται: «ο θάνατός της επήλθεν εκ τραύματος εκ νάρκης».

Ανακεφαλαίωση:

α) Πεσόντες 8 (όλοι άνδρες) ήτοι:

ΕΔΕΣ	1
ΕΛΑΣ	1
ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ	3
ΣΤΡΑΤΟΥ	3

β) Θύματα 18 (άνδρες 15, γυναίκες 3), ήτοι:

Από εκρηκτικά	2
Από (πιθανή) ληστεία	4
Από Γερμανούς	2
Από Κομμουνιστές	10

Όστε σ' ένα χωριό με 752 κατοίκους (απογραφή 1940) οι σκοτωμένοι είναι 26 —άσε πόσοι πάνε από την πείνα ή πέθαναν από τις κακουχίες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

«ΤΟΥΦΕΚΟΛΟΓΙΚΑ»

Στα όσα έγραφε για τα τουφέκια ο Ν. Μπαζιάνης σημειώνω και συμπληρώνω τα εξής:

1) Η ετυμολογία (και η ορθογραφία) «καριοφίλι - καρυοφύλλι» δεν είναι ξεκαθαρισμένη. Η γνώμη του Σάθα (που την δέχεται και ο Ανδριώτης στο Ετυμολογικό Λεξικό του) ότι το «καριοφίλι» από το CARLO E. FIGLIO, φίρμα ιταλικού εργαστασίου όπλων, δεν επιβεβαιώνεται από τη νεώτερη έρευνα: δεν υπήρξε ποτέ ούτε στη Βενετία ούτε σε όλη την Ιταλία τέτοιο οπλοποιείο. Και η εκδοχή του Βαλαωρίτη ότι το «καρυοφύλλι» από το εύσμο φυτό καρυοφύλλι, που ήταν τάχα χαραγμένο στο όπλο, δεν επαληθεύεται: κανένα από τα σωζόμενα καρυοφύλλια δεν έχει τέτοιο χάραγμα. Δεν αποκλείεται όμως, καθώς λέγει ο Κ. Μέρτζιος, κάποια παράσταση όχι ευδιάκριτη σε χάραγμα κακότεχνον να το πήραν οι κλεφταρματολοί σαν καρυοφίλι δηλ. το φυτό. (Περισσότερα στου Τ. Λάππα, Γύρω απ' το Εικοσιένα, Αθ. 1971, σελ. 38—41).

2) Η διαφορά καρυοφυλλίου και μαντζακάσας δεν είναι στο κοντάκι, αλλά στη «φωτιά» (πυροδοτικό μηχανισμό): το καρυοφύλλι είναι τουφέκι πυριτόφορο δηλ. παίρνει στουρναρόπετρα (πυρόλιθο ή πυριτόλιθο), ενώ η μαντζακάσα είναι τουφέκι κρουστικό δηλ. παίρνει καψούλι τοποθετούμενο στον πιθό (πυράκμονα).

3) Το παλιότερο κυνηγετικό τουφέκι ήταν η λεγόμενη τσάγκ κ ρ α (ονοματοποιημένη λέξη από το χτύπο τσάγκρρρ.) δηλ. καρυοφύλλι είτε πυριτοφόρο είτε μεταποιημένο σε κρουστικό με πιθό και καψούλι. Η τσάγκρα ακούεται και με τ' όνομα: ο κ α ρ υ ο φ υ λ λ ι ά ς.

4) Βελτιωμένα κυνηγετικά

τουφέκια ήταν τα μονόκαννα, ήτοι η μακρύκαννη μ α ν τ ζ α κ α σ α, η στενόκαννη φ ί σ τ α, η κοντόκαννη κ α ρ α μ π ί ν α, και το δίκαννο, όλα εμπροσθογεμή με κόκκοτο και πιθό και με τουφεκόδεργα. Εμφανίστηκαν με τὰ την εφεύρεση του καψουλίου (περίπου το 1840)· Έκαιγαν μαύρη μπαρούτη.

Τη μπαρούτη την αγόραζαν, παλιότερα, από τους γυρολόβους Μαυριλιώτες μπαρουτάδες —το Μαυρίλο, χωριό της Δ. Φθιώτιδας, είχε μπαρουτόμυλους όπως η Δημητσάνα. Διηγούνταν οι γεροντότεροι: «Έρχεταν ένας μπαρουτάς Μαυριλιώτης και πούλαγε μπαρούτη. «Μπαρουτ μαυριλιώτ' π' να τφικάς τουν αδιρφδ σ' και πάλε να τουν έεις αδιρφδ!» χωράτευε (δηλ. η μπαρούτη του δεν έπιανε φωτιά με το πρώτο, τόσο καλή ήταν). Πάηναμε τα παιδιά κι αγόραζαμε. «Μάρπα, μμένα μδδουκίς λίγ' μπαρουτ'!» παραπονιώμασαν. «Να, πιδί μ', κι για τ' άλλου του μάρτ'!» μας έλεγε και γέλαγε.

Εμπροσθογεμή τουφέκια υπήρχαν και χρησιμοποιούνταν από πολλούς ως τα χρόνια της Κατοχής. Τα περισσότερα έγιναν «λαμνιά», αυτοσχέδιες μπόμπες της Λαμπρής. Ζήτημα αν σώζεται κανένα σε καμιά κεράνη παραπεταμένο.

5) Τελειότερα κυνηγετικά τουφέκια είναι τα οπισθογεμή και επικρουστικά («τσακάνε» και παίρνουν φουσέκι κι έχουν κόκκορα εξωτερικό ή εσωτερικό, είναι «σιούτα») μονόκαννα ή δίκαννα, συνήθως δωδεκάρια και δεκαεξάρια. Καίνε άκαπνη μπαρούτη.

Οπισθογεμή (δίχως όμως να τσακάνε) ήταν και τα σε κυνηγετικά μεταποιημένα πολεμικά τύπου σασεπό και γκρα (και εξ ελληνισμένα: ο σουσουπός, ο κ α ρ υ ο φ υ λ λ ι ά ς).

Συνέχεια στή σελίδα 6

Γ' ΠΑΝΘΥΣΜΙΑΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Η πληθυσμιακή εξέλιξη της Κοινότητας Νεοχωρίου έχει ως εξής:

Προεικοσιενικά (1817;) μνημονεύονται 60 οικογένειες, δηλαδή κάπου 300 ψυχές. (Πουκεβίλ, Ταξίδι στην Ελλάδα, έκδοση 2η, τόμ. 4, σελ. 33—34).

Το 1823, που αγοράστηκαν τα Πορέτσια, παίρνουν μέρος 60 οικογένειες. (ΓΑΚ. Μοναστ. Φ. 197).

Στην φηφορορία του 1829 υπολογίζονται παρούσες οικογένειες 24, απούσες 14 και χήρες 12, ήτοι περίπου 200 άτομα. (ΓΑΚ. Καποδ. Γεν. Γραμ. Φ. 201).

Κατά τη σύσταση των δήμων το 1835 αριθμούνται 77 οικογένειες και 428 κάτοικοι. (Φ. Ε.Κ. 19) 7.12.1835, γερμανιστί. Και ΓΑΚ. Οθων. Υπ. Εσ. Φ. 104). Και στη Γεωγραφία του Κούμα (έκδ. 1839, τόμ. 3, σελ. 211) διαβάζουμε: «Νεοχώρι, πολύχρη, κάτοικοι 430».

Στην απογραφή (ψ υ χ ο μ έ τ ρ ι έλεγον οι παλιοί την απογραφή) του 1844 μετρώνται 362 ψυχές. (Σταματάκη, Πίναξ χωρογραφικός της Ελλάδος, έκδ. 1844, σελ. 25).

Στο διάταγμα συστάσεως του δήμου Κλεπαίδος το 1868 αναγράφονται 617 κάτοικοι. (ΦΕΚ 3) 8.1.1869).

Στην απογραφή του 1879 οι κάτοικοι ανέρχονται σε 802. (Χουλιάρη, Γεωγραφική, Διοικητική και Πληθυσμιακή εξέλιξη της Ελλάδος, τόμ. Α2, σελ. 56).

Στην απογραφή του 1889 σημειώνονται κάτοικοι 693. (Χουλιάρη, σελ. 119). Με βάση τ' απογραφικά δεδομένα του 1889 διαδοχικά και το Δημοτικό Σχολείο. (ΦΕΚ 36) 11.2.1893, τ. Α').

Στην απογραφή του 1896 οι κάτοικοι αυξάνονται σε 816, ήτοι άρρενες 388, θήλειες 428. (Χουλιάρη, σελ. 186. Και ΦΕΚ 59) 17.6.1897, τ. Β').

Ο ίδιος πληθυσμός και στην Ελληνική Χωρογραφία του Νουχάκη (Αθήναι 1901, έκδ. 3, τόμ. 1, σελ. 277).

Στην απογραφή του 1907 οι κάτοικοι φθάνουν τους 827 (Χουλιάρη, σελ. 274).

Στην απογραφή του 1920 έχουμε οικογένειες 158, πληθυσμό πραγματικό 543, ήτοι άρρενες 197, θήλειες 346, και νόμιμο πληθυσμό 671 κ. (Απογραφή Πληθυσμού Ελλάδος κατά την 19 Δεκεμβρίου 1920, Αθήνα 1927, τόμ. 1).

Στην απογραφή του 1928 έχουμε πληθυσμό πραγματικό 623 ήτοι Νεοχώρι άρρενες 183, θήλειες 313, σύνολο 496 και Παλαιονεοχώριον άρρενες 54, θήλειες 73, σύνολο 127, νόμιμο πληθυσμό 684 κ. (Στατιστικά αποτελέσματα απογραφής 15—16 Μαΐου 1928, Αθ. 1933).

Στην απογραφή του 1940 έχουμε πληθυσμό πραγματικό 636 ήτοι άρρενες 213, θήλειες 423, νόμιμο 752 και μόνιμο 686 κ. (Πληθυσμός της Ελλάδος κατά την απογραφήν 16 Οκτ. 1940, Αθ. 1946 και Αθ. 1950).

Στην απογραφή του 1951 ο πραγματικός πληθυσμός είναι 496 και ο νόμιμος 660 (Πληθυσμός της Ελλάδος κατά την απογραφήν της 7 Απριλ. 1951, Αθ. 1955 και Αθ. 1961).

Στην απογραφή του 1961 ο

πραγματικός πληθυσμός είναι 389, ήτοι Νεοχώριον 260, Καλαθαίικα 39, Παλιονέχωρο 90 και ο νόμιμος 587. (Πληθυσμός της Ελλάδος κατά την απογραφήν 19 Μαρτίου 1961, Αθ. 1964 και Αθ. 1962).

Στην απογραφή του 1971 ο πραγματικός πληθυσμός είναι 198, ήτοι Νεοχώριον 149, Καλαθαίικα 20, Πετρωτόν (Παλαιονεοχώριον) 29 και ο νόμιμος 375. (Πληθυσμός της Ελλάδος κατά την απογραφήν 14 Μαρτίου 1971, Αθ. 1972).

Στην απογραφή του 1981 ο πραγματικός πληθυσμός είναι 231 και ο νόμιμος 348 κάτοικοι. (Λεξικόν Δήμων κ.λπ. Αθ. 1984 και Νόμιμος Πληθυσμός της Ελλάδος κατά την απογραφήν 5 Απριλίου 1981, Αθ. 1985).

Ο πραγματικός πληθυσμός της τελευταίας απογραφής είναι πλασματικός, αφού καμιά σαρανταριά μη μόνιμοι κάτοικοι ήρθαν κι απογράφηκαν στο Νεοχώρι.

Ανακεφαλαιωτικός πίνακας: έτος πληθυσμός πραγματικός νόμιμος

1817	300	
1823	300	
1829	200	
1835	428	
1844	362	
1868	617	
1879	802	
1889	693	
1896	816	
1907	827	
1920	543	671
1928	623	684
1940	636	752
1951	496	660
1961	389	587
1971	198	375
1981	231	348

Παρατηρήσεις και συμπεράσματα:

1. Η κατά καιρούς πληθυσμιακή κατάσταση, κι αν δεν είναι ακριβής (ιδίως στις παλιότερες απογραφές), προσεγγίζει την αλήθεια.

2. Ευεξήγητη η μείωση του 1829. Κατά την Επανάσταση υπήρξαν απώλειες. Αίτια οι σκοτωμοί, οι σκλαβωμοί, οι ξετοπισμοί, οι πεθαμοί από πείνα κι άλλες κακοπάθειες.

3. Παιστική και πιστευτή η αύξηση του 1835. Οι κατατρεγμένοι της σκλαβιάς και του πολέμου σταμάτησαν. Οι σκορπισμένοι εδώ κι εκεί επανήλθαν στον τόπο τους. Και οι γυναίκες γεννοβολούσαν (υπεργεννητικότητα).

4. Αδικαιολόγητη η μείωση του 1844 και του 1889. Πιθανώτατα στις απογραφές αυτές ν' απεικονίζεται ο πραγματικός πληθυσμός, ενώ στις άλλες, ως το 1907, ο νόμιμος (ο δημοτολογημένος). Πάντως ομαδική μετοίκηση ή φυγή δε συνέβη ώστε να δικαιολογεί τη μείωση.

5. Και κάτι ακόμα: Ως το 1844 το Νεοχώρι «περνάει» πληθυσμιακά την Αράχοβα. Έκτοτε όμως η «αγροτικώτερη» Αράχοβα γίνεται πολυπληθέστερη από το «ταξιδευόμενο» Νεοχώρι.

6. Το 1907 το Νεοχώρι φθάνει στο μέγιστο (μάξιμουμ) πληθυσμιακό δυναμικό: 827 κάτοικοι. Ένα δεύτερο μάξιμουμ θα

έχει το 1940 κάτοικοι 752.

7. Η μείωση του 1920 οφείλεται στην πρώτη αθρόα μετανάστευση προς την Αμερική, αλλά και στο ότι αρκετοί «ταξιδιώτες» είχαν αποκλειστεί στη Ρωσία και πολλοί νέοι ήταν στρατευμένοι (Μικρασιατική εκστρατεία).

8. Η μεγάλη διαφορά αρρένων και θηλέων του 1940 είναι ενδεικτική της απουσίας των «ταξιδιωτών» ανδρών, αλλά και της μερικής επιστράτευσής εν όψει πολέμου.

9. Η Κατοχή και ο ανταρτοπόλεμος, η νέα μαζική μετανάστευση προς την Αμερική κι αλλού, η αστυφιλία, ο περιορισμός των γεννήσεων είναι τα αίτια της συνεχούς μετά το 1940 ελαττώσεως του πραγματικού, του νομίμου και του μόνιμου πληθυσμού του Νεοχωρίου.

Και πού είσαι ακόμα! Ας ειπώ, συμπληρωματικά, ότι το Νεοχώρι μας:

1. Σημειώνεται στον πρώτο χάρτη του Βασιλείου της Ελλάδος, κλιμ. 1) 400.000, του Φερδινάνδου Αλντενχόβεν το 1838.

2. Έχει συλλογική κοινοτική έκταση 18.996 στρέμματα (η Αράχοβα 19.021). Η εμβοδομέτρηση έγινε το 1963.

3. Γράφεται στις απογραφές ως το 1928 «Νεοχώρι» και εφεξής «Νεοχώριον» και μόνο στην απογραφή του 1896 με τον ασυνήθιστο τύπο «Νισχώρι», ενώ εμείς συνήθως το λέμε «Νεχώρι» (και στο τοπικόν ιδίωμα «Νιχώρ» — με προφορά του νι όπως στα να νε νου).

Ας υπενθυμίσω, τέλος, ότι ο οικισμός «Παλιονέχωρο», με την υπ' αριθ. 55578) 16.12.1972 απόφαση της Νομαρχίας, μετονομάστηκε σε «Πετρωτό» — ονομασία πρόχειρη, ατεκμηρίωτη, αντιπαραδοσιακή.

Δ' ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΕΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

(Κοτσαμπασήδες — Δημογέροντες — Πάρεδροι — Πρόεδροι)

1. Επί τουρκοκρατίας υπήρχαν οι λεγόμενοι κοτσαμπασήδες (κοτσάμπας = τρανό κεφάλι). Γνωστοί μας, από μαρτυρημένες πηγές ή κατά το στοματικό λόγο:

Ο γερο - Χρίστος (έγγραφο του 1770: ΓΑΚ. Μοναστ. Φ. 201).

Ο Γεώργιος Φούρλας (έγγραφο του 1775, Αρχείο Ι.Μ. Αμπελακιοτίσης).

Ο Τριαντάφυλλος Φούρλας (επί Αλή πασά).

Ο Μπούρας.

2. Στα χρόνια της Επανάστασης και του Καποδίστρια χρημάτισαν Δημογέροντες:

Ο Αναγνώστης Μπούρας ή Μπουραζέρης ή Μπραζέρης. Ο ίδιος κακούπογράφει: «αναγνωρίζεις πραξέρις δημογέρον».

Ο Νικόλδς Καλαθάς.

3. Τον καιρό των Δήμων έκαμαν Πάρεδροι (Κατά το Δημοτικό Νόμο του 1833: σε κάθε χωριό διορίζεται με Β.Δ. ένας Ειδικός Πάρεδρος, άμισθος με τριχρόνη θητεία ως βοηθός του Δημάρχου).

Ο Αναγνώστης Μπραζέρης (ΦΕΚ 23) 2.7.1837), όπου γράφεται λαθεμένα Μπρατζώρας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Ο Αντώνιος Τυροσδούτης (ΦΕΚ 9) 16.3.1838).

Ο Γιάννης Μπαζιώνης.

Ο Κολατσώνης (πιθανώτατα).

Ο Αντώνης Φλέγκας.

Ο Νάσιος Μπαζιώνης (κάπου τριάντα χρόνια, ως το 1912).

Ίσως και κάποιοι άλλοι που ξεχάστηκαν.

4. Πρόεδροι Κοινότητος, διορισμένοι ή εκλεγμένοι, έχουν διατελέσει από το 1912 ως σήμερα οι:

Μπουραζέρης Χαράλαμπος.

Σκεπαρνιάς Χρίστος.

Μέμος Δημήτριος (ο Γκούμας).

Κολατσώνης Βασίλειος (Α) 1925—1929, εκλεγμένος.

Μέρμηγκας Βασίλειος, 1929—1931, εκλεγμένος.

Σγάγιας Σπυρίδων, Ιαν. 1932—Ιούλ. 1934.

Κολατσώνης Βασίλειος (Β) Αύγ. 1934—Αύγ. 1935 εκλεγμένος.

Σγάγιας Γεώργιος (Α), Σεπ. 1935—Απρ. 1937.

Κολατσώνης Βασίλειος (Γ), Μάιος 1937—Ιούλ. 1941, διορισμένος.

Πατερέκας Βασίλειος, Αύγ. 1941—Μάρτ. 1943, διορισμένος.

Λαζοδήμιος Κωνσταντίνος, Απρίλ. 1943—Δεκ. 1944, διορισμένος.

Μαρούδας Κωνσταντίνος, Ιαν.

1945—Μάιος 1945, διορισμένος.

Κολατσώνης Βασίλειος (Δ), Ιούν. 1945—Μάρτ. 1946, διορισμένος.

Μέμος Αριστείδης (Α), Απρίλ. 1946—Ιούλ. 1946, διορισμένος.

Λειβαδίτης Ίωάννης, Αύγ. 1946—Απρίλ. 1948, διορισμένος.

Μέμος Αριστείδης (Β) Μάιος 1948—Φεβρ. 1951, διορισμένος.

Σγάγιας Γεώργιος (Β), Μάρτιος 1951—Ιούλιος 1951 εκλεγμένος.

Παπακώστας Δημήτριος, Αύγουστος 1951—Μάιος 1954, εκλεγμένος σύμβουλος.

Καλαθάς Μιχαήλ, Ιούν. 1954—Μάρτ. 1955, εκλεγμένος σύμβουλος.

Λιάζης Κωνσταντίνος, Απρ. 1955—Ιούλ. 1959, εκλεγμένος.

Μέμος Αριστείδης (Γ), Αύγ. 1959—Σεπτ. 1974, εκλεγμένος δις, διορισμένος.

Παπανδρέου Κωνσταντίνος, Οκτ. 1974—Μάιος 1975, δάσκαλος, υπηρεσιακός Πρόεδρος.

Φούρλας Κωνσταντίνος, Ιούλ. 1975—Δεκ. 1978, εκλεγμένος.

Χολέδας Σωτήριος, Ιαν. 1979—σήμερα, εκλεγμένος τρις.

(Οι τρεις πρώτοι κατά προφορικές πληροφορίες, οι τέταρτος και πέμπτος κατά τα σωζόμενα έγγραφα, οι υπόλοιποι κατά τα ευρισκόμενα αρχεία της Κοινότητος).

ΔΗΜ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Το προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ύστερα από ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, προέβη στην έκδοση του βιβλίου που έγραψε ο αείμνηστος Δάσκαλός μας Χρήστος Παπανικολάου, «Ένας δρόμος Νείρεται».

Τα δακτυλογραφημένα κείμενα του βιβλίου δρέθηκαν στο αρχείο του μετά τον θάνατό του και παραδόθηκαν στο Σύλλογό μας από τη σύζυγό του Βασιλική και τους αγαπημένους του Νίκο και Χρυσούλα Ιωάννου τους οποίους και ευχαριστούμε.

Ο Σύλλογος το τύπωσε με δαπάνες του και θα σταλεί σε όλους τους Νεχωρίτες.

Το αφήγημα του Δασκάλου, με τη φωνή και τη μορφή του Καρφοπεταλιά, μιλάει στην καρδιά κάθε Νεχωρίτη. Σε όλους μας έχει κάτι να πεί, κάτι να θυμίσει, κάτι να γνωρίσει.

Η τιμή του βιβλίου καθορίστηκε στις 300 δραχμές.

ΔΗΜ. Φ.

«ΤΟΥΦΕΚΟΛΟΓΙΚΑ»

Συνέχεια από την σελ. 5

γκρας).

Τον καιρό του Μεσοπολέμου υπήρχαν στο Νεοχώρι επτά - οχτώ όλα κι όλα καλά δίκαννα. Του Καρανδρίκα, του Λαζοδήμου, άλλων, τα «μάζεψε» η Πολιτοφυλακή του ΕΑΜ. Ο πατέρας μου δεν το παρέδωσε, ισχυριζόμενος, με κίνδυνο της ζωής του, ότι το πούλησε σε μαυραγορίτη και πήρε καλαμπόκι να ζήσει τα παιδιά του.

Μεταπολεμικά οι Νεχωρίτες «αμερικάνοι» και σε ποιόν δεν έφεραν δίκαννο! (τ' αμερικάνικα δίκαννα είναι βαριά και χοντροκαμωμένα). Λοιπόν τουφέκια έχουμε και πολλά και καλά. Κυνήγια που να θρούμε να τουφεκίσουμε.

Αυτά προς το παρόν κι ως να δημοσιευτεί προσεχώς η εκτενέστερη λαογραφική εργασία μου «Κυνήγια και ψαρέματα στο Νεοχώρι Ναυπακτίας».

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες, όπου κι αν διαμένουν, να τηλεφωνούν στα κάτωθι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα ανωτέρω θέματα. Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ	Τηλ. 72.37.557
Κ. ΦΟΥΡΛΑ - ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ	Τηλ. 72.19.941
Κ. ΦΛΩΡΟΣ	Τηλ. 64.45.850
Δ. ΖΑΧΟΣ	Τηλ. 41.23.552
Ι. Δ. ΜΑΛΛΙΟΣ	Τηλ. 97.36.321 — 36.21.760
Δ. ΣΑΛΤΟΣ	Τηλ. 95.24.255 — 45.26.917
Ι. Α. ΜΑΛΛΙΟΣ	Τηλ. 95.17.234 — 32.29.667